सर्गः १३ वाचंयमत्वात्प्रणतिम्ममैष कम्पेन किञ्चित्प्रति गृह्यमूर्द्ध्नः। दृष्टिं विमानव्यवधानमुक्तां पुनःसहस्रार्चिषि सन्निधत्ते ॥ ४४ ॥ अदः शरण्यं शरभङ्गनाम्न स्तपोवनं पावनमाहिताग्नेः। चिराय सन्तर्प्यसमिद्भिरग्निं यो मन्त्रपूतां तनुमप्यहौषीत् ॥ ४५ ॥ छाया विनीताध्वपरिश्रमेषु भूयिष्ठसम्भाव्यफलेष्वमीषु। तस्यातिथीनामधुना सपर्य्या स्थिता सुपुत्रेष्विव पादपेषु ॥ ४६ ॥

वाचमिति। एष सुतीक्ष्णो विमानेन व्यवधानमन्तरं तस्मात् मुक्तां दृष्टिं नेत्रं पुनस्सहस्रार्चिषि सूर्य्ये संन्निधत्ते अर्पयति किं० कृत्वा वाचं यच्छति नियमयति स वाचंयमो मौनव्रती तद्भावात् मूर्द्ध्नः किञ्चित्कम्पेन मम प्रणतिं प्रणामं प्रतिगृह्य स्वीकृत्य ॥ ४४ ॥ अददति। अदःशरभङ्गनाम्न आहिताग्नेरग्निहोत्रिण स्तपोवनं किं० तं शरण्यं शरणे रक्षणे साधु पु० किं० तं पावनं पवित्रं यो मुनिः समिद्भिः काष्ठैश्चिरायाग्निं सन्तर्प्य प्रीणयित्वा मन्त्रैः पूतां पवित्रां तनुं शरीरमपि अहौषीत् जुहोति स्म ॥ ४५ ॥ छायेति। तस्य मुनेरधुना अमीषु आश्रमस्य पादपेषु वृक्षेषु अतिथीनां सपर्य्या पूजा स्थिता केष्विव सुपुत्रेष्विव किं० आं छायया विनीतो निवारितोऽध्वनो मार्गस्य परिश्रमो यैस्तेषु पु० किं० आं भूयिष्ठानि बहुतमानि संभाव्यानि श्रष्टानि फलानि येषु तेषु ॥ ४६ ॥